Nro 103.

KURYER LITEWSKI

Za Naywyższym Dozwoleniem

IMPERATORA JMCI CAŁEY ROSSYI.

w WILNIE V. S. 26 GRUDNIA 1800 ROKU WE SRZODĘ.

z Petersburga VS. 11 Grudnia

Muszkietyerow Bakłanowskiego Podpółkownik Moller otrzymał rangę Półkownika; iako też muszkietyerow Gorczakowa 2 Podpółkownik Sweńcow. Muszkietyerow Izmaiłowa Maior Curykow Podpółkownikiem został. Muszkietyerow Manteifela Podpółkownik Balla naznaczony kommendantem grenadyerow batalionu złożonego z kompanii onego i Ławeyki. Oddaleni od służby albo też dawniey uwolnieni, znowu do niey przyięci: Inżenierow Generał Maior Operman do korpusu Inżenierow; zasiadać będzie w departamencie wodnych kommunikacyi: Generał Maior Lewis do armii. Półkownik Ceddelman do regimentu grenadyerow Mamaiewa: Półkownik Graf Siewers do kirassyerow Woinowa: Podpółkownik Razumow do muszkietyerow Mansurowa. Uwalniaią się od służby na własną prozbę: Czarnomorskiey flotty Wice Admirał Leznew, i morskiey artylleryi Ceigmeister Artemiew z następuiącą rangą, gażą zupełną, i mundurem. Muszkietyerow Leontiewa Maior Eskow przeydzie do służby cywilney. Garnizonowego Kuszelewa Maior Kartaszow umieszcza się w inwalidach. Także uwalnia się od służby na własną prozbę trzeciego artylleryi regimentu Półkownik Niemoi

Generał kawaleryi Graf Zubow 2 będzie Dyrektorem drugiego korpusu kadetow. Generał Lieutenant Tormasow naznaczony Szefem leibkirassyerow JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI; tegoż półku Podpółkownik Sucharnikow został Brygad Maiorem w kawaleryi. Muszkietyerow Manteifela zmarły Półkownik Szeigelidzem wymazuie się z rang listy. Uwolniony od służby Generał Lieutenant von Ritter znowu przyimuie się do niey, i w armii się mieści. Kirassyerow Delamberta Maior Grinew przechodzi do służby cywilney; iako też bywszy muszkietyerow Bakłanowskiego Maior Stetkow. Kirassyerow Zabołockiego Maior Xiąże Galicin uwalnia się od służby. Aktualny Stanu Konsyliarz Baron Nicolai otrzymał stopień Taynego Konsyliarza.

Za Naywyższym roskazem Generał Prokuror donosi Janowi Czudowskiemu proszącemu o nakaz, aby z bratem swoim Michałem mógł sprawę ukończyć przez Sąd polubowny o połowę maiątku po zmarłym Generale de Branke pozostałego, którą pomieniony brat sobie przywłaszczył: dane iest zalecenie Białoruskiemu Gubernatorowi Cywilnemu Sewerynowi, ażeby stosownie do przepisow prawa sąd polubowny dla Jana Czudowskiego przybliżył.

Rotmistrzowi Kociełłowi skarżącemu się na Mińską Izbę Skarbową, iż dochody wybrane z maiątku Oyca iego od r. 1795 u siebie zatrzymała: zachowuiąc prawem przepisany porządek, na izbę pomienioną skarżyć się powinien w Rządzącym Senacie, który nawet nie zatrudniaiąc Naywyższey Osoby IMPERATORA Jmci, może roztrząsać postępek Izby Skarbowey, i satysfakcyą w pretensyach uczynić Kociełłowi.

Szlachcicowi Sipowiczowi skarżącemu się na Szlachcica Kretowskiego, który onego zkrzywdził i pobił: rzecz ta odesłana iuż iest do Litewskiego Gubernatora Cywilnego, i Prokurora; Sipowicz z dowodami stawić powinien przed sądem, któremu dzieło do sądzenia oddane będzie.

Polskiey nacyi Skorniakowi proszącemu o prędkie rozsądzenie wappellacyinym Departamencie Senatu z Taynym Konsyliarzem Tiepłow: roskazano dzieło zakończyć z kolei. Biletu dla spokoynego mieszkania otrzymać nie może, ponieważ sam sprawę zaczoł chcąc uwolnić się od poddaństwa pomienionemu wyżey Taynemu Konsyliarzowi.

Szlachciance Erdmanowey skarżącey się na Xiędza Pierepeczę o krzywdy uczynione; i na Konsystorz Mohilewski o niesprawiedliwe sprawy osądzenie; nie mniey że członki tegoż Konsystorza, krewni Xiędza Pierepeczy, przywiodły onę do opuszczenia terminu apellacyi do Synodu; i stracenia więcey 600. rubli: skarga Erdmanowey z indagacyi pokazała się nie słuszną, zatym żadnego względu nie zasługuie.

Białoruskiemu Szlachcicowi Dombrowskiemu proszącemu; aby kazano rozsądzić polubownie sprawę iego z Buczyńskim o pożyczone na zastaw zboże; posłano w tym dziele potrzebne zalecenie do Białoruskiego Gubernatora, przed ktorym sam Dombrowski stawić się powinien.

Białoruskiemu Szlachcicowi Stanisławowi Wisłouchowi proszącemu, aby nakazano sąd polubowny w sprawie iego z Obywatelami: Szabeką; Sapiehą, Bułhakiem, i Zegulinem o poddanych. posłane zalecenie do Białoruskiego Gubernat ra Cywilnego; przed którym Wisłouch ma stanąć.

Rapport Generał Maiora Łazarewa znayduiącego się na czele dywizyi woysk Rossyiskich w kraiu Gruzińskim.

Generał Maior Łazarew d. 31 Października z batalionem muszkietyerow Huliakowa i artylleryą do nich należącą przybył do nadgraniczney twierdzy Gruzińskiey Signacha; gdzie znalazł zgromadzone woyska Gruzińskie do 10 tysięcy, pod kommendą Carskich Synow, Jana i Bagra. Lesginowie dniem pierwey przeprawiwszy się na tę stronę rzeki Alazapy; rozłożyli oboz nad brzegiem oney na gruncie Gruzińskim, o 15 wiorst od Signacha. Sześć dni bezczynnie upłynęło; nakoniec 7 Listopada Generał Łazarew widząc, iż Lesginowie nie ustępuią z dzierżaw Gruzińskich, postanowił mocą na nich uderzyć; i ruszył na czele dwoch batalionow uszykowanych w czworgrany ku rzece Jory wpadaiącey do Alazapy z prawey strony. Nieprzyiaciel stoiący w ten czas na przeciwnym brzegu Jory, iak tylko uyrzał Rossyiskie woyska zbliżaiące się razem z Gruzińskiemi, odwołał natychmiast część ludu swoiego wysłaną na zaięcie wsi pobliższych, przeszedł spiesznie rzekę; przypuścił attak; i naprzod uderzył na skrzydło prawe batalionu strzelcow, któremu sam Łazarew przywodził. Jazda Lesginow armatnym ogniem przywitana wkrótce opuściwszy Rossyan rzuciła się na iazdę Gruzińską. Ta przy pomocy woysk naszych mężnie walczyła; gdy z drugiey strony strzelce i armaty nieprzyiacioł porażały.

Nadciągnoł batalion muszkietyerow pod spr

wą Generała Huliakowa; ten z lewego skrzydła postępuiąc na przód silnym ogniem Lesginow dogrzewał piechocie, która z obozu na boiowisko przyśpieszyła. Utarczka do trzech godzin trwaiąca, skończyła się iuż w nocy; zwyciężony zupełnie nieprzyiaciel uciekać zaczoł, zostawiwszy w zabitych do 1500 ludu; między niemi iest dwóch przednieyszych naczelnikow Lesgińskich, których głowy dostały się w ręce zwycięzcom; między ranionemi znayduie się Carewicz Alexander. Walczący Gruzinowie tak byli roziątrzeni, że ani iednego Lesgina nie zostawili w życiu; dla tey przyczyny ieńcow iest bardzo mało. Lękaiąc się pogoni nieprzyiaciel, zostawił cały oboz z całą żywnością, i teyże nocy uszedł według odgłosu do twierdzy Szuszy. Z Rossyiskiey strony padł ieden żołnierz, dwóch ranionych; Porucznik Gołoweńkow dostał kontuzyą.

z Wiednia 24 Grudnia.

Dnia dzisieyszego wyszła do narodu odezwa przez Ministra Stanu Hrabiego de Lehrbach podpisana. Cesarz Jmć, według oney brzmienia, starał się zawsze dać chwalebny pokoy Monarchii swoiey; teraz nawet uroczyście zapewnia, że nad przyśpieszeniem dzieła zbawiennego naysilniey pracować nie przestał, i spodziewa się rzecz narodom pożądaną do skutku przyprowadzić. Lecz gdy nieprzyiaciel wgląb kraiow dziedzicznych wkraczać nie przestaie, chcąc wstrzymać zuchwałe zapędy iego, i zbliżenie się do stolicy Wiedeńskiey zagrodzić, Monarcha postanowił dać odpor dzielny; tym końcem około miasta naszego, linie, i okopy do obrony maią bydź iak nayrychley przysposobione. Sam Cesarz Jmć stanie na czele woysk do tey obrony przeznaczonych, maiąc niewątpliwą nadzieię, iż wszyscy wierni Oyczyznie i Tronowi obywatele, na ocalenie kraiu maiątkow i życia oszczędzać nie zechcą. Polityczne zaś i tym podobne interessa powierzone zostaną Ministrowi Stanu Lehrbach, który na ten koniec Pełnomocnym Kommissarzem naznaczony; z pozostałemi w Wiedniu Urzędnikami uczyni wszystko, czego wyciągać będzie potrzeba obrony miasta i przedmieściow.

Dzień 12 i 13 teraznieyszego miesiąca wiecznie pamiętnemi będą dla narodu Węgierskiego w ogulności, szczegulnym zaś sposobem dla armii zbroynych Insurgentow. Cesarz Jmć z familią przybywszy do Eisenstadt, stanoł w zamku Xiążęcia Esterhazy, gdzie wkrótce przyśpieszył Arcy Xiąże Józef Palatinus z Małżonką swoią z Oedenburga. Tegoż dnia 11 sławny Haydn dawał wielką muzykę. Nazaiutrz rewia nastąpiła. 24 tysiące Węgrzynow iazdę licząc i piechotę, blisko zamku w dwie linie uszykowano iak do boiu. Cesarz Jmć z familią w obecności licznie zgromadzoney Szlachty całego Królestwa i wielu Magnatow oglądał całe woysko, i naywyższe ukontentowanie oświadczyć raczył. D. 13 taż armia pod sprawą Arcy Xiążęcia Palatyna, iako Naywyższego Wodza Insurrekcyi, manewrowała 5 godzin, z tak wielą dokładnością, iakiey ledwie można było się spodziewać po żołnierzu przed kilko tygodniami oderwanym od wieyskich zabaw. Pora nader zimna przykra nie przeszkodziła Monarsze stać na polu do końca, i publicznie okazać iak wysoko ceni wierność i do usługi swoiey gotowość Węgrzyow. Arcy Xiąże Józef przebiegał nieustannie szeregi zachęcaiąc, ażeby każdy czynił powinność; pracę żołnierza pochwałą, podarunkami, podwóynym żołdem nadgrodził; i po wyieździe do Wiednia Cesarskim, sam do Oedenburga powrócił.

D. 18 Arcy Xiąże Jan miał główną kwaterę w Steinkirchen nie daleko Lambach; w tych okolicach Generał Kienmayer zasłaniaiący odwrót armii miał krwawą z nieprzyiacielem rozprawę, któey iednak szczeguły nam wiadome nie są. Zakończywszy bitwę Austryacy do Voeklsbruck ustąpili na spoczynku; a tym czasem centrum i straż przednia czyniły gotowość do przeyścia na prawy brzeg Traun rzeki, maiąc tu obrać wygodnieysze stanowisko. Co iednak nie nastąpiło. Albowiem donosi z Kremsmunster Arcy Xiąże Karol, który przed d. 20 obioł także główną armii kommendę, iż widział się przynaglonym, tylną straż w nieustanney z nieprzyiacielem walce będącą, i przez to znacznie osłabioną, wzmocnić korpusem odwodowym i naywyższą kommendę oney poruczył Xiążęciu Schwartzenberg; sam zaś Arcy Xiąże resztę woyska długim ciągnieniem i codziennemi bitwami utrudzonego, w terazniey szey roku porze za rzekę Ens uprowadził. — Biega pogłoska, iż Insurgentom Węgierskim pod Oedenburg zgromadzonym roskaz posłano zmierzać iak nayśpieszniey do brzegów Dunaiu na zasłonienie naszey stolicy. O dzisieyszym stanowisku woysk Francuzkich nie wiemy niż pewnego.

z Londynu 16 Grudnia.

Niedawno przybył do naszey stolicy Poseł nadzwyczayny Szwedzkiey Korony, Ehrensward, maiący domagać się u Ministrow oddania dwóch okrętow Batawskich w Barcellonie zabranych przez korsarzow Angielskich, za pomocą statku i flagi Szwedzkiey. Rzecz ta podobno w ten czas ukończoną zostanie, gdy określemy traktatem uroczystym przywileie narodom oboiętnym podczas woien służyć maiące. — Dywizya wielkiey flotty, z 14. okrętow złożona z Torbay wyszła ku brzegom Francuzkim. Rozumieią niektórzy, że do tey żeglugi nagłey, przy panuiących teraz nawałnościach, pobudką była wiedomość odebrana o wyiściu na morze z portu Bresteńskiego części flotty zkombinowaney. — Odnawia się pogłoska, iż Generał Abercromby z woyskiem lądowym krótko spoczowszy we Włoszech uda się ku brzegom Egiptu. To pewna, iż Półkownik Erskine wybrał dość znaczną liczbę Officyerow od służby uwolnionych, i żołnierzy naylepiey ćwiczonych z gwardyi Królewskiey, których ma użyć do wydoskonalenia w rzemieśle woiennym Mamelukow. Odebrana wiadomość o fatalney zprzymierzeńcow naszych przegraney pod Hohenlinden, nie sprawiła żadney odmiany w papierach; maią albowiem kupcy nadzieię, iż ten przypadek szczęśliwie posłuży do przywrócenia pokoiu powszechnego.

Według listow z Jamaiki odebranych, handel wyspy S. Domingo powstawać zaczyna; powszechnie iest rozumienie, iż Generał Toussaint wkrótce zaymie część pomienioney osady, traktatem r. 1795. przez Hiszpanow ustąpioną Francuzom. — Niepodobna wyrachować, jak wiele kray Angielski, mianowicie w północnych Prowincyach traci na zatamowaney żegludze do morza Baltyckiego; miasto Hull dziewięć części z dziesięciu. Yarmouth ettc. mniey lub więcey. Chcąc dokładnieyszą o tym powziąć wiadomość, przypomnieć trzeba, co o handlu północnym r. 1790. mówił Fox, cała za nim Oppozycya, i wszystkie miasta handlowe w prozbach podanych Królowi Jmci. — Woyska Batawskie pod kommendą Generała Bentink z wyspy Wight do Irlandyi odpłynęły. — Słychać że Król Jmć ma wkrótce ustanowić nowy Order dla samych jedynie morskich Officyerow służący; tym ozdobieni, Kawalerow Oceanu imie nosić będą — Turecki handel utrzymuiąca kompania Lordowi Nelson oświadczaiąc wdzięczność ofiarowała kosztowny puhar złoty, na którym przednią rzeźbą wyobrażone krokodyle, Nil, Abukir, okręta, i wiele szczegułow ściągaiących się do pamiętney bitwy.

z Paryża 15. Grudnia.

Minister policyi Fouché przełożył pierwszemu Konsulowi potrzebę poprawienia legislacyi kryminalney, i przyśpieszenia sądu. Więzienia powiada, pełne zbóycow i łotrow; drogi jednak publiczne, poczty, domy obywatelskie nie są bespieczne po dziś-dzień; ponieważ wielu przestępcow przed sądem stawionych bez kary na wolność puszczono. — W południowey Francyi pewny kupiec bogaty handlować przestał na początku rewolucyinego zamieszania; dziś znowu powrócił do ulubionych zabaw, dobywszy zachowane w ziemi 100. tysięcy louisdorow. Więcey temu podobnych znay-

dzie się obywatelow, więcey utaionych skarbow do cyrkulacyi powróci, jak tylko w kraiu zakwitnie sprawiedliwość, pokoy, bespieczeństwo. W Turinie przedawać zaczęto sprzęty w pałacach Krolewskich pozostałe, które dzisieyszemu rządowi potrzebne nie są; naczynia i posągi bronzowe z ogrodow wzięte iuż roskupiono. W teyże stolicy Piemontu, Huss przedtym tancmistrz został Bibliotekarzem Uniwersytetu. O czym uwiadomiony literat Penoncelli, który się starał o ten urząd poszedł do władzy wykonawczey, i prosił, ażeby go uczyniono Dyrektorem baletow.

Szef Sztabu Andreossi przesłał obszerny rapport o czynnościach Generała en chef Augereau, od początku tey kampanii, aż do oblężenia cytadelli Wurtzburgskiey. Wszystkie onego szczegóły dawno wiadome; naygodnieysza uwagi co pisze o bitwie pod Eberach d. 3 stoczoney. Nieprzyiaciel tu zgromadził do 13 tysięcy ludu; z naszey strony dywizye Duhesme i Barbau walczyły; Niemcy zewsząd attakowani, bronili się uporczywie; przymuszeni do odwrótu, cofneli się porządnym szykiem, za pomocą liczney iazdy. Nam zwycięztwo dał Deverinne zbyt smiało attakuiąc z frontu; lecz i sam tu poległ. Kray Frankoński przez Austryakow i woyska Rzeskie opuszczony, ma dosć żywności. Strata w bitwach z obu stron nie naywiększa; z obozu Niemieckiego przychodzi wielu dezerterow. Batawom znamienitą pochwałę dał Andreossi; rownie z Francuzkim żołnierzem walcząc, równie znosili wszystkie trudy i przykrosci. — Lucian Buonaparte Ambassador RPtey przybył do Madrytu 29 Listopada. Alquier poprzednik ma do nas wkrótce powrócić. Morowa zaraza w Cadix ustała i Sewilli; lecz w Maladze panować zaczyna— Z Wiednia kilku razem gońcow przybyło; wysłani byli kilko dniami przed bitwą w Bawaryi stoczoną. — Sławny Georges przez dywizyą strzelcow oskoczony wziętym został. Spokoyność zachodnich RPtey Departamentow bardzo wiele na tym zyskała. — Część flotty Angielskiey z morza srzodziemnego na Ocean weszła zachodni, iak rozumieią Hiszpani, maiąc zabrać w Lisbonie 20 tysięcy rozmaitego żołnierza, i do Cadix powrócić.

z Constantinopola 20. Listopada.

General en chef Menou, niewiadomo jakim sposobem uwiadomiony o zwycięztwach, które współziomkowie jego Europeyscy pod Marengo i w Niemczech odnieśli, obchodził ich pamiątkę z nadzwyczayną okazałością. O żadnych między nim a Wielkim Wezyrem traktatach nie słyszemy; wiadomo albowiem, iż oświadczył nie przyimować żadnych propozycyi ani posłańcow nawet Angielskich i Tureckich. Biega pogłoska, jakoby między Wodzem Francuzkim i Murad Beiem niezgoda panować zaczeła. — Ogłoszono u nas traktat zaręczaiący przyszłą niepodległość RPtey 7. wysp zprzymierzonych; główne oney zasady dawno wiadome; to uwagi godna, iż Larta, Prevezza, Vonizza, Butrinto, i inne dzierżawy przedtym Weneckie Francuzom wydarte składać maią naród udzielny na wzór i podobieństwo Multan i Wołochow pod opieką Porty; w tym powiecie żaden Muzułman gruntowey własności mieć nie może; mieszkańce Sultanowi płacić będą podatek jaki Wenetom dawali

z Munich 12. Grudnia.

Z główney kwatery Austryackiey odbieramy wiadomość, iż Graf Kollowrath był przeciwny zprowadzeniu artylleryi rezerwowey pod Hohenlinden, przez wzgląd na drogi zepsute; lecz General Lauer był innego zdania, twierdząc że armia bez tego posiłku walczyć nie może. Stało się, iż nieprzyiaciel pomienione działa zagarnoł; Collowrath za służbę podziękował. — Moreau główną kwaterę przeniosł ku brzegom Inn rzeki, sam z woyskiem przeszedł na drugą stronę pod Neubayern. Ponieważ Lecourbe zbliżył się ku Tirolskim granicom, spodziewać się trzeba ztamtąd ważnych wiadomości; iuż nawet słychać o zaszłych utarczkach, w których Francuzi doznali dzielnego odporu ze strony Tyrolczykow, których General Hiller liczy pod bronią 50. tysięcy. Sam Moreau zdaie się zmierzać na Saltzburg. Biega pogłoska, iż Arcy Xiąże Jan wraz po przegraney w Hohenlinden bitwie, chciał podpisać broni zawieszenie; lecz gdy Moreau domagał się koniecznie, ażeby Austryacy za Ens ustąpili, propozycyą odrzucono. Jeńcow Cesarskich sześcio kolumnami przez miasto nasze poprowadzono ku Renowi; ranionych do Auszpurga 2700. General Macdonald przez górę Splugen wtargnoł do Tyrolu południowego.

z Rzymu 26. Listopada.

O proiektowaney reformie Duchowieństwa dokładnieyszą teraz dać możemy wiadomość. Ktokolwiek życie Zakonne prowadzić zechce, nowicyat odprawi w Kongregacyi ze czterech pierwszey; ktorey obowiązkiem jest nabożeństwo utrzymywać po Kościołach; zatym według wolnego wyboru póydzie do tey Kongregacyi, która mu się naybardziey podoba. Chorobą, pracą, wiekiem zwątleni, powrócą na spoczynek do teyże Kongregacyi naypierwszey. Ma bydź wiek przepisany, w którym wolno czynić prefessyą; sluby nie inne, jak proste; Zakonnikow można używać do pełnienia obowiązku plebańskiego. Żaden Klasztor, żadna Kongregacya mieć nie będzie bogactw do zbytku; lecz z drugiey strony Zakonnicy znać nie mogą żebraniny, odrywaiącey onych od powołania; owszem wszyscy dostateczne opatrzenie mieć będą, jakie przystoi ludziom poswięcaiącym się dobrowolnie na usługę powszechną. Dzisieysi Zakonnicy ktorzy nie zechcą wstępować do ktoreykolwiek ze czterech Kongregacyi, przeydą do swieckiego Duchowieństwa. Już to nie taiemnica, iż Clemens 14. Ganganelli zamyślał o podobney reformie. Podobno Pius 7. z naydawnieyszego i swiatu zasłużonego zakonu wyniesiony na Stolicę Apostolską, przyprowadzi rzecz do skutku. Powszechne jest życzenie, aby się przychylił do opisanego teraz proiektu; drugi proiekt cztery oddzielne Zakony zostawuie.

z Ratisbony 12. Grudnia.

Francuzi śpiesznym krokiem zbliżaią się, Inn przeszedłszy; do Saltzburga i kraiow dziedzicznych. Między jeńcami liczą 1800. Bawarczykow. Reszta woysk Elektorskich ustępuie do Palatynatu wyższego. Hrabia Klenau z Austryakami jest u nas; gotow przeyść na brzeg lewy Dunaiu, lub na prawym zostać według potrzeby. Podobnieysza rzecz do prawdy, że Bawarczykowie i Klenau poydą na pomoc Generałowi Simbschen, ponieważ Augereau zbliża się ku Czeskim granicom; iuż część armii Francuzkiey Norimbergę zastąpiła. Słychać że Lecourbe na czele prawego skrzydła wtargnoł przez dolinę Asch niedaleko Kufstein, do Tyrolu połnocnego; gdzie woyska regularne Cesarskie, strzelcy, i milicye silny odpor czynią. Z Strasburga do Auszpurga telegraf przywieziono. Xiąże de Birkenfeld ma główną kwaterę w Sultzbach; Simbschen w Hartmansdorf; dziś pod Hirschau dało się słyszeć gęste z armat strzelanie. Potęgę swoią Austryacy w Niemczech dziś liczą jak następuie. Simbschen 8. tysięcy; Bawarczykowie 11. tysięcy; rezerwa Czeska 27. t. General Klenau 18. t. Arcy Xiążę Jan 45. t. Hiller w Tirolu 16. t., co wynosi regularnego żołnierza 125. tysięcy; do tego przydać trzeba milicye Tirolskie, Węgierskich Insurgentow, Czeskie legiony; Włoska armia pod Graffem Bellegarde 100. tysięcy.

z Frankfortu 12. Grudnia.

Cytadella Wurtzburgska do poddania się kilkakroć wezwana, silny odpor czyni; kommendantem garnizonu General Allaglio, który miasta kapitulacyą podpisał. Przed kilko dniami wieśniacy trzech Officyerow Francuzkich zamordowali; ten przypadek pobudził Generała en chef Augereau do wydania groźney odezwy, w które zwyczaiem od Jakobinow jeszcze wprowadzonym wszystkie woyny i klęski całego swiata złotu Angielskiemu przypisuie. Przyrzeka prędki pokoy, ponieważ Austryacy dotąd na gruncie Rzeskim stoiący, dziś z wła-

snym iuż chlebie i na własney ziemi woiować muſzą po bitwie w Hohenlinden przegraney. Grozi nakoniec za podobne morderstwa ogniem i mieczem niſzczyć wsie ettc. Oblężeniem cytadelli Wurtzburgskiey zarządza Generał artylleryi Andreossi, znaiomy na Włoskich kampaniach, Egiptskich i Syryiskich. Generał Deverinne pod Eberach raniony, na tymże mieyscu pogrzebionym został. W nadgrobku wyrażono, iż podobny Generałowi Desaix w odwadze i przywiązaniu do Oyczyzny, śmierć równie chwalebną znalazł. Dotąd nie wyſzło opisanie dokładne pomienioney bitwy pod Eberach.

z Berne 9. Grudnia.

Wkrótce do naſzych okolic spodziewamy się przybycia 5. Francuzkiey jazdy regimentow; jest to straż przednia rezerwy nowey, która się w Dijon zgromadziła pod Generałem Murat; temu spieſznym marſzem z piechotą do Grisonow iść kazano, ażeby pomagał Generałom Macdonald i Lecourbe do zawoiowania Tyrolu, co bydź się zdaie głównym zamiarem terazenieyſzey kampanii. Pomieniona wyżey jazda podobno u nas zostanie, chociaż trudno dostać furażu w Cantonach wyniſzczonych. Obecności ich wyciągaią rozruchy w Lemańskim wſzczęte. Już do Lausanny przesłano dywizyą woysk narodowych. Prefekt miał mowę do żołnierzy, w którey wyraził, że doznana wiekami Szwaycarska wierność i waleczność każe mieć nie płonną nadzieię, iż nie mniey usiłować będą w potłumieniu domowego rokoſzu, jak w pokonaniu zagranicznych nieprzyiacioł.

z Hagi 10 Grudnia.

Niewymówną radością napełnił Batawow raport Generała en chef Augereau o zwycięztwie nad woyskiem Rzeskim pod Eberach, i chwalebne iego świadectwo dane żołnierzom naſzym, iż męznie się stawili. Usiłuiąc Francuzom zprostać pogłoska o wyieździe do Niemiec Generała Daendels była od prawdy daleką; mieſzka w Alkmaar, kommenderuie w Północnych Prowincyach, postrzega na brzegach bezpieczeństwa od Angielskiey napaści. Eskadry nieprzyiacielskie ukazuią się znowu; nic iednak nie przedsięwzięły do tychczas.

Obwieſzcza się wſzystkim Kredytorom maiącym swe pretensye do zeſzłego W. Jana Ludwika de Becu Sowietnika, iż Sprawa jego ze wſzystkiemi Kredytorami i Debitorami na rozsądzenie Ukazem Rządu Guberń: Litt: w dacie Ru zeſzłego 1799. 7br: 1go d., wyſzłego odesłana jest do Sądu Grodzkiego Pttu Wileń:, jak iuż w skutek onego rozpoczęta i na Dekrecie odkładowym z niektóremi zastanowiona została. — Ażeby więc każdy kredytor o takowym wyznaczonym Sądzie i o rozpoczętey rozprawie wiedział i z dowodami realność zawinienia dowodzącemi, do tegoż Sądu przybywał, tym końcem takowe uwiadomienie dla każdego wiadomosci dóyścią do gazet umieſzcza się.

Kommiſsya Wspólna przez Nayiaśnieyſze Dwory dwa Ceſsarskie i Królewsko-Pruski do upadłych ſześciu Bankow naznaczona w Warſzawie odbywaiąca się przez rezolucye swoie postanowiła, iżby Schedy z różnych exdywizyow i wielorakich niwentacyow na rzecz Maſs Bankowych powydzielane i zaięte, przez Publiczną Licytacyą, więcey daiącemu za gotowy groſz na wieczność sprzedane były. W celu uskutkowania takowych zamiarow podaie się do wiadomości: iż w Powiecie Słonimskim z exdywizyi Zdzięcielskiey Dobr JW. Mar: Sołtana; Wieś nazwana Dubrowka 13. osady Włościańskiey i 31. włokę Gruntu maiąca; a druga Scheda z exdywizyi Jwacewickiey dóbr W. Dominika Głuchowskiego Szamb: z jednego Włościanina gruntu włoki mor: 14. prętow $13\frac{1}{2}$. oraz z wielorakiey ruchomości składaiąca się w trzech terminach na dniu 9. 16. i ostatecznie na dniu 20. Januar: Roku następnego 1801. w Sądzie Ziemskim Słonimskim, a podniebytność Sądu choćby przy jednym onego Członku i w obecności Pełnomocnika wyż rzeczoney Kommiſsyi, bądź też jego substytuta licytowanemi zostaną, podobnież z exdywizyi Janowskiey dóbr zeſzłego JW. JX. Koſsakowskiego Biskupa Inflant: Scheda w Skorulach w Powiecie Kowień: z części Dworu z 13. dymow Włościańskich gruntu i łąk składaiąca się przed Sądem Ziem: Pttu Kowień: w dniach 11. i 21. Januar: a ostatecznie w dniu 12. Febr: Równie Scheda jedna z exdywizyi dóbr JW. Łoppota Miecznego Litt: w Wiedźmie odbywaney, z jednego Włościanina gruntu i ruchomości. Druga z exdywizyi Sierniewskiey dóbr WW. Wołodkowiczow z 5. Włościanow gruntu włoki 1. mor: 15. prent: 83. składaiące się a obie w Powiecie Nowogrodz: leżące przed Sądem Ziem: tegoż Pltu Nowogr: w dniach 7. i 10., a ostatecznie w dniu 17. Januar:. Oddzielnie Folwark nazwany Miedna w Powiecie Brzeskim leżący Attynencyonalny Hrabstwa Kodeńskiego zeſzłey JO. Xżney Jmci Elżbiety z Branickich Sapiezyney Woiewodzicowey Mścisław: przez urzędową inwentacyą zaięty, a roczney intraty złł: 7422. gr: $19\frac{1}{2}$. czyniący w dniach 20. 26. i ostatecznie w dniu 28. Januar: 1800 Ru licytowanemi będą. Kto zatym jakową Schedę wieczonością nabydź zechce, w założonych terminach i mieyscu przez się lub od siebie prawnie umocowanego stawić się do licytacyi obowiązany, a po umówieniu się z Pełnomocnikiem o termin złożenia summy i po jey niezawodnym dostarczeniu; Prawo wieczności od wyż rzeczoney trzech Dworow Kommiſsyi otrzyma.

W terazenieyſzym miesiącu Grudniu zaczyna się zwyczayne abonnowanie Gazety Kuryera Litewskiego, dla mieſzkaiących w Wilnie kwartalne, dla odbieraiących zaś pocztą półroczne; wychodzić będzie we Srzodę i Sobotę z południa regularnie o godzinie trzeciey; koſztuie na rok z pocztą złotych 80.; na mieyscu wzięta złotych 60. O zagranicznych gazet abonnowaniu wyſzło dawniey osobne doniesienie.

Uwiadamia się Prześwietna Publiczność, iż do handlu dawniey pod Firmą Fr. Ant. Tykla i Bietscha, teraz pod firmą Ja. Flor. Bietscha i kompanii, przyszedł transport świeżych ostryg; ktoby życzył mieć one, może kupować baryłkami, albo na ſeciny, ile tylko potrzebować będzie; o cenie dowie się w mieyscu wyżey oznaczonym. Także życzący mieć wina Ryńskie i Francuzkie oxeftami lub butelkami, w tymże handlu znaydzie za przyzwoitą cenę. 15 Grudnia 1800.